

Evolutie of toch Schepping?

Inleiding:

In het blad van de Focolare beweging 'Nieuwe Stad', heeft Enno Dijkema geprobeerd om de evolutietheorie en de Schepping door God met elkaar te verzoenen, in de eerste twee nummers van 2017. Maar is dit wel mogelijk, indien men God als Schepper van alles wat bestaat wil blijven zien?

Volgens mij, de auteur van dit artikel, niet! Daar heb ik vele argumenten voor, die ik uiteen zal zetten. Want ja, er bestaat een evolutie, maar niet op materieel vlak, enkel op geestelijk vlak. Evolutie op materieel vlak is zelfs uitgesloten, ook dat zal ik behandelen. De toelichtingen op wat ik verder bedoel komt verderop in dit artikel.

Evolutietheorie:

In de 19^e eeuw kwam, vanuit het Verlichtingsdenken, het praktische atheïsme sterk op in intellectuele kringen. Karl Marx schreef zijn 'Het kapitaal', waarin hij beweerde dat geloof 'het opium van het volk is'. Charles Darwin schreef, na een wereldreis en onderzoek op enkele kleine eilanden, zijn boek 'De oorsprong van de soorten'. Dit was de oorsprong van de evolutietheorie en het zogenaamde Darwinisme. Deze theorie werd, in intellectuele kringen enthousiast ontvangen, omdat dit een alternatieve verklaring was voor de Schepping door God. En, ondanks enkele aanpassingen aan de zich ontwikkelende wetenschap – die aannames van Darwin onderuit haalden – is deze theorie nog steeds voor vele Godloochenaars hét middel om God te kunnen blijven ontkennen. Het atheïstische bouwwerk was helemaal af door de oerknaltheorie, de Big Bang, waarvan een wetenschapper en priester, George Lemaître, de grondlegger was. Vooral dat een priester deze theorie grotendeels uitwerkte heeft mij altijd verbaasd, omdat de Geloofsleer van de Rooms Katholieke Kerk (de R.K. Kerk) altijd al een veel betere verklaring van het ontstaan van de materie heeft gehad.

Ongeveer zestig jaar geleden heb ik deze verklaring op de R.K. lagere school al geleerd: God, die Geest is, zonder een begin of een einde te hebben, heeft allereerst, vanuit Zichzelf, een geestelijke wereld geschapen. Een deel van deze eerst geschapen geesten, onder leiding van Lucifer, de lichtengel, kwam in opstand tegen God. Lucifer wilde zelfs de plaats van God innemen, wat natuurlijk onmogelijk is. Als gevolg daarvan heeft God deze opstandige geesten gevangen genomen in de materie. Alle materie bestaat dus uit gevangen geesten. Ik kom daar later op terug. En nu nog wil Lucifer, ook Satan genoemd, de plaats van God innemen, ook al is dit natuurlijk onmogelijk; er is slechts één God, waardoor alles wat bestaat geschapen is.

Deze verklaring, vanuit de Traditie van de R.K. Kerk – het staat niet in de Bijbel – geeft een betere verklaring dan de oerknal theorie, ook wel Big Bang theorie genoemd. Want die gaat ervan uit dat er ergens in de oneindigheid een enkele punt was, die uit elkaar is geklapt en daarvan zijn dan alle sterren, planeten, manen en alle andere materie gevormd. Buiten het feit dat er nooit een verklaring is gegeven waar dan die punt vandaan komt en hoe het kan dat een enkele punt de gehele, zeer grote massa van materie kan vormen, is er ook nooit een verklaring gegeven waar dan al die wijze natuurwetten vandaan komen en hoe het leven dan wel is ontstaan. Deze theorie vereist dus een veel groter geloof, dan de verklaring van de Schepping door God. Alleen, van vele atheïsten mag God niet en zij zijn bereid om alles te geloven, behalve dat God bestaat.

Maar wij hebben het nu over de evolutietheorie. Deze houdt in dat, vanuit eencellige wezens, door spontane mutaties, alle soorten op Aarde zijn ontstaan. En waar komen die eencellige wezens dan vandaan? Daar zijn verschillende theorieën over: de meest gebruikte is dat de samenstelling van de Aarde, water en lucht, in het begin anders was. Er was een soort van oersoep. In deze oersoep waren er chemische stoffen, onder andere aminozuren, in het water aanwezig en door blikseminslag, of iets dergelijks, vormde zich spontaan eencellige wezens, waar leven in aanwezig was. Geleerden hebben geprobeerd om dit te bewijzen door proeven. Dat liep op niets uit, want uit wat dood is kan geen leven ontstaan. Toen is er een tweede theorie ontstaan: de Aarde heeft heel veel inslagen van meteorieten gehad in de afgelopen miljarden jaren. En in die meteorieten zaten eencellige wezens, welke de ruimtereis hebben overleefd, en waardoor er leven op Aarde is ontstaan. Er is geen verklaring hoe en waar dit leven dan elders is ontstaan, want ook in dit geval mag God geen rol spelen.

Wanneer evolutiegelovigen geconfronteerd worden met het feit dat er geen enkel bewijs is het ontstaan van leven, volgens de principes van de evolutietheorie, dan wordt glashard ontkent dat de evolutietheorie zich daarover uit spreekt. Of er wordt beweerd dat wij nog niet alles weten. Maar God? Nee, die bestaat niet, dus kan ook niets hebben geschapen.

Dat wetenschappers allang hebben geconstateerd dat de verandering van de ene soort in de andere soort, materieel onmogelijk is, omdat daarvoor het DNA altijd teveel ineens zal moeten veranderen, wordt door de evolutiegelovigen ook anders uitgelegd. Want ja, het is waar dat de erfelijkheidsdragers, de genen in het DNA, zeer ingewikkeld in elkaar zitten en bij de reproductie ervan fouten kunnen optreden. Dat is de basis van de veranderingen binnen de soort, maar geeft ook de mogelijkheid om over te gaan in andere soorten. Dat is een kwestie van tijd! Oh, en de constatering dan dat er zoveel DNA gelijktijdig moet veranderen om een andere soort te vormen, dat dit statistisch tot de onmogelijkheden behoort? Daar wordt dan gewoon overheen gestapt en weggelaten want de theorie moet overeind blijven, toch?

In discussie met evolutiegelovigen en met oerknalgelovigen krijg ik op mijn bezwaren tegen deze theorieën, die absoluut onbewezen zijn, maar als bewezen worden gepresenteerd, op zijn vriendelijkst te horen dat ik deze theorieën niet begrijp. Wat er verder naar mijn hoofd wordt geslingerd zal ik u besparen.

Voor God is de mens, geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis, de kroon op Zijn Schepping. De evolutietheorie kent een levensboom van alle soorten. Daarvan is de mens niet meer dan een zijtakje. Een spreekwoord zegt: 'Aan de vruchten kent men de boom'. Welnu, laten wij eens kijken wat de evolutietheorie aan ons mensen voor fraaie vruchten heeft opgeleverd:

Het overleven van de sterksten is een basis, waar de evolutietheorie op steunt. Want dat geeft een verklaring voor het verdwijnen van soorten. Immers, de zwakken worden door de sterken uitgeroeid. Darwin past deze theorie niet alleen toe op planten en dieren, maar ook op mensen. Want hij hield het niet voor onmogelijk dat sterkere mensenrassen 'minderwaardige' mensen uitroeiden en dat dit een 'gewoon' evolutionair proces is.

Toen de Duitsers zo rond 1900 Namibië binnenvielen, omdat zij ook zo nodig een kolonie moesten hebben, werd heel 'wetenschappelijk' volgens de evolutietheorie, het Darwinisme, een inheemse stam, inheemse mensen, als minderwaardig aangeduid. Het gevolg was dat deze mensen werden uitgeroeid.

Een goede generatie later duidde Adolf Hitler en zijn trawanten, ook ‘wetenschappelijk’ onderbouwd volgens de Darwinistische leer, Joden, Zigeuners, Slavische mensen en andere niet ‘Arische’ mensen als minderwaardig aan, ten opzichte van Arische mensen, waar zij toevallig toe behoorden. Het gevolg was een massaslachting van deze mensen. Met daarnaast ook nog de ‘minderwaardige’ mensen uit de eigen bevolking. Op de allereerste plaats mensen die, lichamelijk of geestelijk, gehandicapt waren. Maar ook oude en afgeleefde mensen. Deze oude mensen werden ook gebruikt om de mannen van de SS, welke de zogenaamde ‘minderwaardige’ mensen en volkeren moesten uitroeien, te trainen en te testen of zij voor dit werk geschikt waren. Want, zo was de redenering, als zij oude mensen van het eigen volk zonder bezwaar of emotie konden vermoorden, dan zeker die mensen, die als ‘minderwaardigen’ moesten worden uitgeroeid. Ook die mensen, die protesteerden tegen dit onmenselijke beleid, of zelfs mensen hun naasten probeerden te behoeden voor deportatie en uitroeiing, werden vermoord. Dit alles zeer ‘wetenschappelijk’, volgens de evolutietheorie, die verdedigd dat wat zwak is, mag worden uitgeroeid. Maar natuurlijk niet en nooit de gelovigen in de evolutietheorie zelf; hun leven is wél kostbaar.

Omdat de mens, volgens de evolutietheorie, niet de kroon op de Schepping is, maar slechts een zijtakje aan de levensboom, is de mens dus ook niet meer dan een, intelligent, dier. Er mag dus mee omgegaan worden, zoals men met andere dieren om gaat. Dit verklaart de wreedheden uit het verleden, zoals hierboven beschreven, maar ook alle wreedheden van het heden. Want dan mag er ook bevolkingspolitiek mee bedreven worden.

Mensen hebben bedacht dat er teveel mensen op Aarde leven. En daar moet iets aan gedaan worden. Dat kan niet aan God worden overgelaten, die ons allen geschapen heeft, want in hun fantasie bestaat er geen God. Dus mensen moeten ingrijpen! Maar hoe doen wij dat dan? Wel, door te zorgen dat er minder kinderen geboren worden. Door een ruime verspreiding van voorbehoedsmiddelen en, als dat niet helpt, het vermoorden van kinderen nog voor zij geboren zijn. Momenteel worden er, voor de geboorte, al 52 miljoen (52.000.000) kinderen wereldwijd per jaar vermoord via abortus provocatus. Daar zijn niet de kinderen bij opgeteld, welke sterven door voorbehoedsmiddelen, die niet de bevruchting van de eicel tegen houden, maar wel het innestelen van de embryo in de moederschoot, zoals spiraalje en sommige pillen, welke geslikt worden om zwangerschap te voorkomen. Daarnaast zijn er nog de zogenaamde ‘morning after pillen’, met de bedoeling om zwangerschap af te breken, als zonder ‘bescherming’ de seksuele daad is gepleegd, of dat bijvoorbeeld een condoom is gescheurd. Bovendien heeft de huidige demissionaire Nederlandse regering besloten om een pil in te voeren, waarbij de vrouw, weliswaar door een huisarts voorgeschreven, zelf haar kindje tot de negende week kan vermoorden – dus wanneer zij zeker weet dat zij moeder kan worden. Dat is goed voor de statistieken, want deze moorden komen niet in de officiële cijfers van abortus provocatus, de wettelijke regeling om kinderen, legaal, te vermoorden.

Natuurlijk hebben regeringen, welke niet in God geloven, beleid gevoerd met de ‘wetenschappelijke’ inzichten van de evolutietheorie. Het verst is het atheïstische communistische regiem van China gegaan, met hun één kind politiek. Door gedwongen abortus, dankzij economische maatregelen en het weigeren in het bevolkingsregister opnemen van ‘illegaal geboren kinderen’, hebben zij zeer vele miljoenen kinderen vermoord. Ook, als een kind het ‘verkeerde’ geslacht had – meestal meisjes – werden deze kinderen, na de geboorte, ofwel vermoord, ofwel ergens te vondeling gelegd. Het gevolg is een grote scheefgroei in de bevolking van China tussen mannen en vrouwen; er zijn veel meer mannen dan vrouwen. Maar ook andere landen hebben hiermee bevolkingspolitiek bedreven, zij het iets minder drastisch dan China. Maar het openstellen, dus legaal maken, van kindermoord is

in heel veel gevallen het geval. Ook sterilisatie van vrouwen – vooral arme vrouwen – ongevraagd en onder misleiding, zoals het aanbieden van gratis geboortebegeleiding, is in veel delen van de wereld het geval. Met name in armere landen, zogenaamde derde wereldlanden. Want ook dat zorgt ervoor dat er minder kinderen worden geboren.

Een kind kan bedenken dat, wanneer er te weinig kinderen geboren worden, dit moet resulteren in een omgekeerde bevolkingspiramide, dus een probleem van vergrijzing. Niet dat de betrokken regeringen daarmee zitten; er waren toch al teveel mensen op Aarde, weet u nog? Maar het vergrijzingsprobleem – door de machthebbers zelf veroorzaakt – moet wel worden opgelost en mag niet teveel kosten. De oplossing? Euthanasie! Vermoord oude en zieke mensen en die kosten geen geld meer. Euthanasie is gewoon een ander woord voor moord of zelfmoord. Want als mensen zichzelf willen vermoorden is dat natuurlijk meegenomen; ook als zij zelf om een spuitje vragen. Want dan is het immers hun eigen keus? En wie zal de regering zijn om de mensen niet hun eigen keus te gunnen? Maar natuurlijk niet zo lang zij fit genoeg zijn om een ‘nuttige’ bijdrage te leveren. Maar, heeft de Nederlandse politiek bedacht, met 75 jaar is het leven van een mens wel ‘voltooid’, dus kan die wel vermoord worden, of legaal zelfmoord plegen.

En zo is hier dus een, niet uitputtende, opsomming van de ‘fraaie’ vruchten van de evolutietheorie, allemaal ‘wetenschappelijk’ verantwoord. Eén ding weet ik met zekerheid: Dit komt absoluut niet bij God vandaan!

Gods Schepping:

Gods Openbaringswerken, waarbij God ons mensen een inkijk heeft gegeven in Zijn Schepping – en dat zijn er veel meer dan alleen het hoofdwerk, de Bijbel – geeft ons mensen het volgende beeld: God is de énige Ongeschapene, die nooit een begin heeft gehad en nooit een einde zal hebben. Buiten God bestaat er helemaal niets, want alleen God staat boven de tijd, omdat Hij oneindig in tijd is en oneindig in ruimte. God is ook de énige die het leven van Zichzelf heeft; alle het andere leven heeft hun leven van God gekregen. Omdat God de énige Ongeschapene is, heeft Hij alles wat bestaat, in de geestelijke wereld en in de materiële wereld, waar ook in de oneindigheid, uit Zichzelf geschapen. Alles wat bestaat is dus niets anders dan de vele ideeën en gedachten van God. God is Liefde in Zijn kern en daarom is liefde en leven precies hetzelfde. God is de Vader in Zijn Liefde en Die heeft het initiatief genomen voor elke schepping. De Wijsheid van God vormt een ondoordringbaar Licht, waarin God woont en komt voort uit de Liefde van God en wordt daarom Zoon genoemd. Deze Zoon is Mens geworden en Hij heeft onder ons gewoond als Jezus van Nazareth, Jezus Christus (Zie het eerste hoofdstuk van het Johannes evangelie). Wat de Liefde van God heeft bedacht (de Vader) en de Wijsheid van God (de Zoon) heeft geordend, brengt de Wil van God met een machtig ‘Er zij’ tot een leven, als ware buiten God en deze Wil van God noemen wij de Heilige Geest, die werkt in de gehele oneindigheid. Niet alleen wordt elke schepping in het leven geroepen, maar ook doorlopend onderhouden door de Wil van God, anders zou alles vergaan alsof het nooit had bestaan. Vandaar dat er één God is in Drie Personen; de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Alles wat kracht heeft moet ook een tegenkracht hebben. Deze krachten en tegenkrachten zijn in God al van voor welke Schepping dan ook, volkomen in harmonisch evenwicht. Zij zijn ook in Gods schepselen aanwezig, maar niet in evenwicht. Deze moeten Gods schepselen zelf in evenwicht brengen, natuurlijk met behulp van God en met de levensleer, welke God voor ons heeft bepaald. De voornaamste zeven eigenschappen van God zijn: Liefde, wijsheid, wil,

orde, ernst, geduld en barmhartigheid (erbarmen). Zij worden ook wel de geesten uit God genoemd. En zoals deze zeven geesten in God in harmonie met elkaar zijn verbonden, zijn zij niet in de mens. Pas als de mens, doordat hij de leer van God ook gaat doen, volmaakt wordt, zoals zijn Vader in de hemel volmaakt is, dan pas werken deze geesten ook harmonisch in hem. Waar hij staat moet u ook zij lezen, lees dit naar uw eigen geslacht.

Zoals reeds eerder geschreven; God is Geest en daarom heeft God allereerst een geestelijke wereld geschapen. En alle geschapen geesten kregen van God Zijn zeven hoofdeigenschappen mee, maar niet in harmonie met elkaar. Er waren verschillen tussen de geesten; elk kreeg zijn unieke verhouding in eigenschappen mee. Zoals er op Aarde ook moeilijk twee mensen te vinden zijn, welke precies hetzelfde zijn, want zelfs eeneiige tweelingen hebben een verschillend karakter en verschillen in sommige opzichten van elkaar. Zo ook de talloze geesten in de geestelijke wereld. Ook zij moesten, net als wij mensen, hun eigenschappen, door hun daden, in evenwicht brengen. Heel veel geesten gelukte dat door hun liefde voor God en hun naasten (andere geesten) en door hun gehoorzaamheid aan Gods Geboden voor hen. Maar Lucifer, de lichtengel, dacht dat God hem alles had gegeven wat Hijzelf had en, ondanks waarschuwingen, werd hij zo hoogmoedig dat hij zelfs de plaats van God wilde innemen. En met hem al zijn volgelingen. Het resultaat, van te voren vastgesteld en voor gewaarschuwd, was dat Lucifer en al zijn volgelingen werden gevangen genomen in de materie. Daarvan zit een groot deel van hen nog steeds in gevangen en dat al onnoemlijk lange tijden, dus vele miljarden en misschien wel biljoenen aardse jaren.

Dat de geesten inderdaad in de materie gevangen zitten kunnen wij afleiden van de kleinste eenheid van de materie, de atomen. Want elke atoom bestaat uit een kern, een schijnbaar lege ruimte eromheen en daarom heen één of meer snel bewegende elektronen. Geest en geestdeeltjes kunnen wij mensen niet zien nog meten. Maar, indien er geen geestdeeltje zit opgesloten in elke atoom, hoe kan dan verklaard worden dat, op het oog vaste materie, toch volledig hol lijkt te zijn en bovendien doorlopend in beweging? Waar komt, indien geestdeeltjes worden uitgesloten, dan de energie, de kracht vandaan om materie desnoods biljoenen aardse jaren doorlopend te laten bewegen? De enige verklaring die kan standhouden is dat, wat God ons heeft geopenbaard, namelijk dat in de materie geesten zijn opgesloten, de volle waarheid is. Op een andere manier lopen wij steeds vast in het feit dat beweging nooit vanzelf kan komen en doorlopend kan standhouden. Elke andere verklaring laat materie vanzelf uit elkaar vallen, wat wel kan gebeuren, maar alleen door God gestuurd.

God heeft, van de materie, alle zonnen, planeten, manen en alles wat erop en erin is gevormd. En van alle materie kunnen wij mensen, ook met onze beste instrumenten, maar een heel klein gedeelte zien. Om dan de hoogmoed te hebben om precies te weten hoe het heelal in elkaar zit, is een zeer grote vergissing. Hoe zonnen, als zij ver weg staan sterren genoemd, en planeten zijn gevormd door God is onbekend, omdat Hij ons dat nooit heeft geopenbaard. Wij weten dus ook niet hoe onze Aarde is ontstaan.

Wel weten wij dat de Aarde miljarden jaren oud is. Voor God, die geen begin en geen einde heeft, is dat helemaal niet zo'n erg lange tijd. Wel kunnen wij begrijpen dat de Aarde, toen die nog maar pas gevormd was, er heel anders uitgezien moet hebben als tegenwoordig. Veel ruwer en voor ons mensen nog niet bewoonbaar. Daarom ook zijn er vele ontwikkelingsgangen in het ontstaan van de Aarde in de Aarde zelf terug te vinden. Ook dat er verschillende scheppingen waren van planten en dieren, die later weer van de Aarde verdwenen zijn. Maar alleen God is de Levende uit Zichzelf, alle schepselen hebben hun leven gekregen van God. Daarom ook is het waar, wat God ons mensen heeft geopenbaard,

dat alle leven, van het allerkleinste tot het allergrootste, door God is geschapen. Niet door een of andere mistige evolutie, die in materiële zin helemaal niet kan. De materiële evolutie bestaat enkel in de fantasie van mensen, maar is geen werkelijkheid, geen realiteit. Schepping stemt ook overeen en is nergens in tegenspraak met de gevonden fossielen.

Maar het is ontegenzeggelijk waar dat God onze Aarde heeft voorbereid, opdat de Kroon van Gods Schepping, de mens hierop kan leven. En verschillende ontwikkelingsfases zijn terug te vinden. Zoals dat de aardkorst zachter is gemaakt, doordat zeeën land werden en land zee werd, opdat golven en water de harde steen omzet in allerlei grondsoorten, en soms ook andersom.

Meer dan vijftig jaar geleden kocht ik, als tiener, een boekje, waarin de ontwikkeling van de Aarde beschreven stond. Daarin stond dat tussen het uitsterven van de dinosaurussen en de volgende explosie van leven ongeveer 100 miljoen jaar zat. Iets wat overigens in een van de vele openbaringen van God bevestigd werd. Wel stond nog in dat boekje, gebaseerd op de evolutietheorie, dat kleine dieren deze 100 miljoen jaren overleefd hadden en dat dit de verklaring was dat er een volgende explosie van leven kon plaatsvinden. Maar er stond ook in dat er van deze periode geen enkel fossiel was overgebleven. Daarna hebben de evolutionisten bedacht dat dit wel een zeer magere verklaring was, die in de redelijkheid niet stand kon houden. Dus, in plaats van deze evolutietheorie te verwerpen, hebben ze gewoon het uitsterven van de dinosaurussen 100 miljoen jaren opgeschoven en was er geen gat meer tussen de ene explosie van leven, de ene ecologie (die van de dinosaurussen) en de volgende, waarin zoogdieren de hoofdrol spelen. Wie kan dit controleren, toch?

Daarna heeft het nog bijna 90 miljoen jaar geduurd, volgens de huidige inzichten, voordat God de mens heeft geschapen. In deze miljoenen jaren zijn er planten en dieren geweest, complete ecologieën, welke geschapen zijn en weer verdwenen. Niet zo dramatisch als bij het uitsterven van de dinosaurussen, toen alle leven verdween. Maar, voor zover wij weten, is dit éénmalig geweest en nooit eerder voorgekomen en ook later nooit gebeurd, terwijl toch hele scheppingen zijn verdwenen. Kennelijk had, nadat de wereld van de dinosaurussen was verdwenen en de Aarde gedurende ongeveer 100 miljoen jaar geen leven gehad heeft, toch nog vele miljoenen jaren nodig om de Aarde zover te krijgen, dat deze geschikt was om de Kroon van de Schepping, de mens, te verwelkomen.

Overigens zijn er op Aarde een aantal ecologieën, weke soms sterk van elkaar verschillen. Niet alleen in verschillende werelddelen, maar ook op soms afgelegen eilandjes. Ook deze verschillende ecologieën duiden op Schepping. De evolutiegelovigen wringen zich heden in allerlei bochten, om deze verschillende ecologieën, met soms heel aparte dieren en planten, te verklaren. De eenvoudigste verklaring, aparte scheppingen van God, mag niet, want dan moet het bestaan van God worden erkend. En dat gaat voor hen te ver, toch?

De mens:

Iets meer dan zesduizend jaar geleden was het eindelijk zover: De mens, Adam en Eva werden geschapen naar Gods beeld en gelijkenis!

Waren er dan geen mensen op Aarde vóór Adam en Eva, zoals de moderne archeologen beweren? Jazeker, die waren er, alleen niet geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Deze mensen waren eigenlijk intelligente dieren met een menselijke vorm. Hoe zij eruit hebben gezien en of zij een vorm van kleding droegen, weten wij niet. Misschien had God hen wel

voorzien van een dikke vacht om alle weersomstandigheden aan te kunnen, net als alle andere zoogdieren. In ieder geval zijn zij uitgestorven vóórdat God de echte mensen schiep en zijn alle mensen, die momenteel op Aarde wonen allen afstammelingen van Adam en Eva, dus mensen, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Er bestaan geen 'minderwaardige' mensen, behalve door hun eigen gedrag.

Nog geen vijftig jaar geleden werd ervan uitgegaan dat resten van beschavingen hooguit 5.500 jaar oud waren, dus na de schepping van de eerste mensen. Als oudste beschavingen werden China en Japan genoemd. Dit komt overeen met de openbaringen die God ons, buiten de Bijbel om, heeft gegeven. Tegenwoordig worden resten van beschavingen zelfs op 12.000 jaar oud geschat en soms zelfs meer. Zijn deze resten werkelijk zo oud, vraag ik mij af? Of zijn deze archeologen meer bezig met de atheïstische agenda, die God en Zijn openbaringen tegen elke prijs willen ontkennen, dan met echte wetenschap? Bovendien, wie kan zulke beweringen van deze geleerden ontkennen, niet? Want het is algemeen bekend dat Adam en Eva iets meer dan 6.000 jaar geleden zijn geschapen, dus resten van een beschaving taxeren als zijnde 12.000 jaar oud is het ontkennen van wat wij weten over de schepping van de mens.

Ook zijn er mensen die zichzelf afvragen of de ruim 7 miljard mensen, die nu op Aarde wonen, wel kunnen afstammen van een enkel mensenpaar, die pas 6.000 jaar geleden op Aarde kwam. Ook al waren die meteen vruchtbaar, omdat zij als volwassen mensen zijn geschapen. Welnu, stel dat de wereldbevolking in deze tijd gemiddeld elke eeuw verdubbelde, dan zou het theoretische bevolkingsaantal op Aarde 2^{60} zijn (^ betekend macht). In concrete getallen: 115.292.150.000.000.000 mensen. Vele malen meer dan de huidige 7.200.000.000 mensen. Mijn conclusie: God heeft het huidige bevolkingsaantal op Aarde dus goed in de hand gehouden en heeft daarvoor geen menselijk ingrijpen/bemoeienis voor nodig.

Maar wat betekent het eigenlijk; geschapen zijn naar Gods beeld en gelijkenis? Hebben wij het dan over ons lichaam, of over ziel en geest? En hoe is onze ziel eigenlijk tot stand gekomen en samengesteld? Anders geformuleerd: waar komt de ziel van een mens vandaan?

Hoe God als hoogste Geest eruit ziet weet niemand, omdat Hij woont in het ondoordringbare Licht van Zijn Wijsheid. Wel weten wij dat God op Aarde is neergedaald en het lichaam van een mens heeft aangenomen en onder ons heeft geleefd als Jezus van Nazareth, Jezus Christus. Het is dus heel goed mogelijk dat God ook, altijd al, de gestalte van een mens heeft. Maar lichamelijk zijn wij niet geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, omdat anders ook alle mensen vóór Adam en Eva óók waren geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, omdat zij ook, in meer of mindere mate, de gestalte van een mens hadden.

Wij zijn dus op geestelijke wijze geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Want zie, God heeft weliswaar ontelbare geesten gevangen genomen in de materie, maar heeft ook een plan ontwikkeld om hen te bevrijden uit de materie. Daartoe heeft God een geestelijke evolutie ontworpen. Voor elke planeet misschien net iets anders, maar hier hebben wij het over onze Aarde, omdat wij die alleen goed kennen. Vanuit de rijken van de mineralen, de planten en de dieren, worden die delen gehaald, welke na een aards bestaan, over gaan in de ziel van hogere soorten. Zo lopen deze gevangen geestdeeltjes de drie rijken van de materiële natuur door. De zielen van lagere soorten worden verzameld in steeds hogere soorten van leven. De mineralen, onmisbaar voor het leven, zijn het laagste rijk en worden door planten en dieren opgenomen in hogere rijken. Daardoor lossen zij op in een geestelijke materie. Evenals planten en dieren, welke worden gegeten door andere dieren, of zelfs door planten verteerd worden, zoals gebeurd met insecten bij sommige planten. Hun zielen worden bijeengevoegd om de ziel van

een hogere soort te vormen. Dit gaat zo door totdat zij zo rijp zijn dat zij de ziel van een mens kunnen vormen. De reïncarnatie van soorten, steeds hogere soorten, heeft met de mens een einde genomen. Dan hoeft deze mensziel, in principe, nog slechts één aards proefleven te leven, om te bepalen of deze mensziel geschikt, waardig genoeg is, om het eeuwige leven binnen te gaan. Onze daden op Aarde bepalen dus waar wij mensen in de eeuwigheid terecht zullen komen. Ik schreef hiervoor dat er nog maar één proefleven op Aarde hoeven te gaan, maar reïncarnatie is niet geheel uitgesloten; wanneer een mens zijn leven op Aarde heeft verknoeit, kan hij de goede God vragen om een herkansing, door nogmaals op Aarde te mogen leven. Gods Liefde zorgt ervoor dat dit ook kan en mag geschieden. Maar, zoals bij alle mensen, is de herinnering aan het vorige bestaan ontnomen, zolang wij op Aarde leven.

Een mens heeft dus een lichaam, die een schijnleven krijgt door de ziel, zoals ook gebeurd bij elke plant en dier. Dat het lichaam niet meer dan een schijnleven heeft, is te zien bij de dood van het lichaam. Immers, als de ziel het lichaam verlaat, dan is het lichaam dood en zal vergaan. Want er zit geen leven meer in. De ziel is in principe onsterfelijk en, als die het eeuwige leven is ingegaan, zal nooit meer vergaan of een einde kennen. Maar een ziel is wel opgebouwd, zoals eerder uitgelegd, uit heel veel stukjes en kan ook weer uiteen worden gehaald, zoals de zielen van de gevallen geesten, onder leiding van Lucifer, ook uiteen zijn gehaald om het totaal van alle materie te vormen. Dit kan dus weer! Maar dat gebeurd alleen als een mensziel zo slecht is geworden dat zelfs God hem niet meer kan helpen om te verbeteren. Maar deze ‘straf’ van God is verschrikkelijk – nog verschrikkelijker dan een langdurig verblijf in de hel – want dat betekent dat deze mensziel zijn gehele verleden zal kwijtraken en opnieuw moet beginnen om weer mens te worden. Maar hij zal nooit zijn oorspronkelijke ziel terug krijgen, het wordt dus een totaal andere mens. God bepaald of dit zal geschieden en God alleen heeft te macht om dit te doen. Ik denk dat het slechts uitzonderingsgevallen zijn, vanwege de liefde die God voor al Zijn schepselen heeft. Maar het kan wel! De mensziel moet dan wel heel erg slecht worden, om door God opgegeven te worden. Indien u denkt dat God machteloos is tegen uw kwaadaardigheid, wees gewaarschuwd! Lucifer, nu Satan, dacht dat ook!

In de ziel woont een geest, als ziel van de ziel. Meestal is dat een gevallen geest, welke met Lucifer is gevallen. Maar het kan ook voorkomen dat een engel van God incarneert en in dat geval is het natuurlijk geen gevallen geest. In deze geest heeft God bij ons mensen een vonkje van Zijn ongeschapen liefde gelegd. De ziel van een mens is even groot als zijn lichaam, omdat de ziel anders het lichaam niet kan besturen. Dat is nodig omdat het lichaam van zichzelf dood is en alleen de ziel geeft aan het lichaam een schijnleven. Maar de ziel is zelf levend, maar nog niet het leven zelf, wel een opnamevat van leven, en daarom hoeft de geest in de ziel, noch het ongeschapen vonkje van Gods liefde, even groot te zijn als de ziel. Zij wonen in het hart – van zowel de ziel als van het lichaam – en zijn in eerste instantie erg klein. Maar, door de liefde in de praktijk te brengen, groeit de geest, en met hem Gods liefdes vonkje, totdat die de grootte van de ziel heeft bereikt, Dan neemt de geest de besturing van de ziel over en daarmee is de mens volmaakt geworden, zoals de Vader in de hemel volmaakt is; dus voleindigd voor alle eeuwigheid.

Dit is daarom de uitleg wat het betekent om geschapen te zijn naar Gods beeld en gelijkenis. Er zijn echter ook mensen die de grote gave, om een kind van God te worden en te zijn, volledig afwijzen. Door hun eigen daden kunnen zij in de hel belanden en, vooral in deze tijd, zijn er heel veel mensen die op die manier hun leven verknoeien. Maar, zolang hun ziel intact is, blijft de ongeschapen vonkje van Gods liefde in hen aanwezig. En dat is de worm die nooit sterft en, slechte mensenzielen, ook in de hel veel narigheid bezorgt. Want zij blijven eraan

herinnerd worden dat, hoezeer zij ook mogen haten, er altijd liefde is, welke een hogere kracht is en die nooit uit hen zal verdwijnen. Pijnlijk als de ziel de liefde achter zich denkt te hebben gelaten, maar onvermijdelijk. Deze worm kan hen helpen om eens God om vergeving en genade te vragen, waarna er een weg met hen wordt gegaan naar een hemels paradijs, of een van de lagere hemelen. Helaas kunnen zij, zonder opnieuw op Aarde te hebben geleefd, nooit een echt, een waar kind van God worden, omdat bij hen altijd de daarvoor noodzakelijk liefde ontbreekt, of in ieder geval tekort schiet.

De mens is naar lichaam gezien een zoogdier. Maar daarmee zijn wij er niet. Want er is ook nog een geestelijke dementie. Een dier is naar zijn ziel nog aan het groeien naar, uiteindelijk, de mensenziel toe. Maar de mens is naar ziel toe voltooid. De mens groeit niet meer door de soorten heen en kan enkel nog geestelijk groeien, maar niet meer in andere soorten op Aarde. De mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis en daarom een kind van God. Dit kan hij nog verknoeien, door God af te wijzen, maar zolang hij op Aarde woont kan hij altijd tot inkeer komen en, net als Saulus, een Paulus worden en uitgroeien tot een waar kind van God. Wij mensen staan, als het ware, met één been in de materiële wereld en met één been in de geestelijke wereld. Daarom zijn wij zeer bijzonder. Wij zijn ook de enige wezens op Aarde die een zelfbewustzijn hebben. Niet omdat wij, naar het lichaam, intelligente dieren zijn, maar omdat wij geestelijk bestemd zijn voor het kinschap van God. Om die reden bestuurt God alle andere schepselen op Aarde met Zijn Almacht, maar ons mensen voed God op met Zijn liefde. Wij zijn daarom ook volkomen vrij in ons willen. Niet in ons doen, want wij hebben beperkingen van ons lichaam en van de samenleving, waarin wij wonen. Ons zelfbewustzijn komt van God en uit onze geest en het ongeschapen liefdesvonkje van God.

Om die reden mogen wij niet met mensen omgaan, zoals wij met dieren om gaan. Het vijfde Gebod uit de Tien Geboden, welke God aan Mozes heeft gegeven: Gij zult niet doden, is gegeven voor mensen, maar niet voor dieren. Voor mensen geldt dat wij het recht niet hebben om onze naasten, medemensen, of zelfs onszelf te doden. Daarom ook is een mensenleven beschermwaardig vanaf de conceptie – wanneer een mensenziel is toegevoegd, om het bevruchte eicel uit te laten groeien tot een mensenkind, zonder deze ziel is er geen sprake dat, zelfs een bevruchte eicel, kan uitgroeien tot een kind – tot aan de natuurlijke dood. Dat geldt niet alleen voor zware criminelen, maar ook voor (ongeboren) kinderen en oude en zieke mensen, die bij ons, wettelijk legaal, vermoord mogen worden. De enige uitzondering op dit Gebod is een situatie waarin een aanvallende, die het op het leven gemunt heeft, enkel kan worden gestopt door hem te doden. Dat is, voor God, wettige zelfverdediging. Niet alleen voor mensen, maar ook voor dorpen, steden, stammen en volkeren; wij mogen kwaadwillende krachten, welke boosaardige plannen met ons hebben en bijvoorbeeld onze beschaving willen vernietigen, desnoods met geweld, buiten de deur houden.

De Bijbel:

De Bijbel is hét hoofdwerk van Gods Openbaring door alle eeuwen heen. Daarom staan er geen leugens in de Bijbel. Maar, voor wie de Bijbel van voor naar achteren leest en letterlijk neemt, staan er veel schijnbare tegenstrijdigheden en onwaarheden in. Dat komt omdat God Geest is en veel, wat in de Bijbel staat, analogieën, gelijkenissen met het geestelijke is. Want geestelijke processen kunnen, voor ons mensen op Aarde alleen begrijpelijk worden, door ze zo te vertalen in menselijke woorden, begrippen en verhoudingen dat ze, als het ware, voor het grijpen liggen. Er is geen menselijke taal waarin het geestelijke begrijpbaar kan zijn. In de Bijbel staan ook gebeurtenissen op Aarde. Maar veel van wat de profeten vóór de geboorte van God op Aarde in Jezus Christus hebben opgeschreven als het Woord van God, herkenbaar

dat zij zeggen: ‘Zo spreekt de Heer’, zijn analogen met de geestelijke wereld, de geestelijke werkelijkheid. Want in de Bijbel zijn altijd drie niveaus van verstaan: de natuurlijke betekenis van de woorden, de geestelijke betekenis van de woorden en de hemelse betekenis van de woorden. De laatste betekenis is slechts voor weinig, of geen, mensen op Aarde bereikbaar. Alleen mensen die zo volmaakt zijn als hun Vader in de hemel volmaakt is – dus wedergeboren in de geest – kunnen die laatste betekenis misschien achterhalen.

Mozes was erg sterk in het begrijpen en verwoorden van analogieën met het geestelijke. Zo begint hij in Genesis met het scheppingsverhaal, maar niet van onze planeet Aarde. Nee, wat Mozes opschreef was het groeien van de mens van totale duisternis in het hart, naar volmaaktheid in God onze Vader. Natuurlijk in algemene termen, maar het scheppingsverhaal gaat over de mens, niet over onze planeet. En wie dit verhaal goed leest, kan het er ook uit halen.

Want, zou het scheppingsverhaal over onze planeet gaan, zou er dan niet allereerst een zon moeten zijn, om de Aarde te verlichten, en niet pas op de vierde dag aan het gewelf geplaatst moeten worden? Zou, zonder de warmte van een zon, allerlei planten kunnen opschieten uit de Aarde? Zou het water, zonder de warmte van de zon, niet stijf bevroren zijn en er dus hooguit een bevroren zee kunnen zijn? Zou een dag niet op natuurlijke wijze eindigen met de avond en niet met avond en ochtend en dan pas de dag eindigen? Voor de schepping van de Aarde, in materiële zin, is het scheppingsverhaal in Genesis gewoon nonsens!

Maar niet in de werkelijke betekenis van dit scheppingsverhaal; namelijk de stapsgewijze weg van de mens naar volmaaktheid. Elke stap, er zijn er zes, wordt aangeduid als een dag, maar kan ook vele jaren duren. In het hart van de mens is het in het begin woest en leeg en God is er nog niet in, maar God geeft licht en helpt de mens naar vervolmaking. Dan is, wat in Genesis staat, ook te begrijpen; want de avond is het normale verstand van de mens en pas als God er weer bij komt, komt ook de volgende fase, de volgende dag op weg naar volmaaktheid. En na de zesde dag is de mens volmaakt, zoals zijn Vader in de hemel volmaakt is. Dan kan God inderdaad op de zevende dag rusten, want Zijn leiding naar volmaaktheid met deze mens is voltooid, de mens heeft zijn einddoel – God, zijn Vader – bereikt. Het eeuwige leven binnengegaan zal de mens nog steeds leiding van God ontvangen, maar niet meer in de groei naar volmaaktheid, want die status is bereikt voor de eeuwigheid.

De Bijbel gaat ook over daadwerkelijke gebeurtenissen en de Schepping van Adam en Eva naar Gods beeld en gelijkenis is er één van. Niet uit een of ander evolutionair proces zijn wij mensen op Aarde gekomen, maar omdat God ook ons mensen gewoon heeft geschapen. Zoals God ook de gehele Aarde en alle planten en dieren heeft geschapen. Dit om te zetten in een evolutionair proces, en daarmee Adam en Eva te ontkennen, maakt van de Bijbel een leugenboek. Hiermee wordt het Woord van God, de Zelfopenbaring van God tot een leugen gemaakt. En in de bijbel staan geen leugens over wat God voor en met ons mensen heeft gedaan. Integendeel de gehele materiële evolutie is zelf een leugen en bevat geen waarheid, zoals eerder betoogd.

Wel heeft Mozes ook hier geestelijke processen in aardse woorden proberen te vatte. Want God heeft echt geen menselijk lichaam geboetseerd en daar leven in gebracht, nee Hij heeft, zoals bij al het aardse leven, Zijn liefde, wijsheid en wil gebruikt om het mens zijn vorm te geven. Hij heeft in dit lichaam een ziel geplaatst. Bedenk echter dat een volledige mensenziel bestaat uit een man en een vrouw, omdat God ook alle eigenschappen heeft, welke in man en vrouw gezamenlijk voorkomen. Dit moest er even bij, om de rest te kunnen begrijpen. God

heeft vervolgens een vonkje van Zijn ongeschapen liefde in de mens geplaatst, omdat de mens anders nooit op gelijke hoogte als God kan komen; de liefde van de mens moet die van God evenaren, zonder dat de mens enige dwang tot het laten groeien van deze liefde mag hebben, maar geheel vrij dit geschenk van God kan aanvaarden of verwerpen. Alleen op die wijze kan een mens een waarachtig kind van God worden. Mozes verwoordde dat doordat hij God de adem in de neus van Adam liet blazen, dus in de gehele, nog ongesplitste mens. God heeft de ziel in twee mensen geplaatst; een man en een vrouw. Om aan te geven dat de vrouw zeer harde eigenschappen heeft, verwoordde Mozes dat God een rib uit het lichaam van Adam nam en daarvan een vrouw maakte. Hier ging het echter om de splitsing van één totale mensenziel in twee mensen. De opvallendste harde eigenschap bij de vrouw is de ijdelheid, welke ook naar de zondeval kon leiden. De gehele menselijke ziel kan weer één worden, doordat man en vrouw één van liefde en gedachten worden, maar wel in verschillende personen. Mozes verwoordde dat met dat zij één van vlees worden, maar het gaat over hun zielen, niet over hun lichamen. Ook deze zielen zullen weliswaar gescheiden blijven, maar vullen elkaar in liefde volkomen aan.

Er bestaat dus een mannenziel en een vrouwenziel. God kan zich niet en nooit vergissen, want Hij kent de gehele voorgeschiedenis van elke mensenziel, die wil incarneren. Wie dus als man geboren wordt is een man; wie als vrouw geboren wordt is een vrouw. Dat dit waar is kan aan het gedrag van zeer jonge kinderen, waar nog geen sprake is van enige gekunsteldheid, al duidelijk afleiden. De zogenaamde ‘genderideologie’, waarbij wordt beweert dat de verschillen tussen man en vrouw ‘een kwestie van opvoeding is’ en een mens het eigen geslacht mag uitkiezen, ongeacht of die als man of als vrouw geboren is, dat is één heel grote leugen en beslist niet in het voordeel van welke mens dan ook. Wel in het voordeel van Satan. Die graag het gezin, als hoeksteen van elke gezonde samenleving, wil afbreken en zo ons mensen, door allerlei misleidingen, waarvan dit er een is, richting hel leiden.

In het huwelijk, zoals God het heeft bedoeld, dus gestoeld op wederzijdse liefde, vullen man en vrouw elkaar aan en kunnen één worden in liefde, dus ook in willen, hoewel zij altijd aparte persoonlijkheden blijven. Twee mensen van hetzelfde geslacht kunnen dat niet en nooit, omdat zij beiden deel uitmaken van het zelfde deel van de complete mensenziel. Daarom is een zogenaamd ‘huwelijk’ tussen twee mannen of twee vrouwen ook tegen Gods Orde in en een gruwel in Gods ogen.

Dat in de Bijbel staat dat de zondeval bij Eva begon, is geen toeval. Want Satan gebruikte de ijdelheid van Eva om haar tot zonde te verleiden. Want met toegepaste ijdelheid komt ook hoogmoed om de hoek kijken. En Eva wilde wel gelijk worden aan God, dus ging zij op de verleiding in. Elke man, die getrouwd is, weet uit eigen ervaring dat een vrouw een man zo kan manipuleren, ook al is dat op lieflijke wijze, dat hij heel vaak op haar wensen in gaat. Zo ook Adam! Maar, omdat de man, van God uit, het hoofd van het gezin is – ook toen al – had hij niet met haar ijdelheid mee moeten gaan en moeten weigeren in zijn leiding over zijn vrouw. Omdat hij dat niet deed, werd Adam de hoofdschuldige van deze zonde, welke door God Zelf, door Zijn Menswording in Jezus Christus, grotendeels is goed gemaakt. Want God in Jezus Christus heeft de verbinding tussen God en ons mensen, die door de zondeval van Adam en Eva verbroken was, volledig hersteld, opdat wij mensen bij God kunnen wonen. Wij moeten dat wel zelf willen en de Leer van Jezus Christus daarom ook leven, dus doen.

Echte- en valse wetenschap:

Er bestaat een echte wetenschap, maar helaas ook een valse wetenschap.

De echte wetenschap is altijd oprecht op zoek naar de waarheid, ongeacht de uitkomst en ongeacht welke 'heilige huisjes' ze daarbij omver halen. Maar, omdat God Waarheid is, beseffen vele echte wetenschappers dat er nog heel veel waarheid is buiten hun onderzoeksgebied, buiten de zaken waar zij zich mee bezig mogen houden. Want hun onderzoeksgebied is, door de huidige opvattingen wat wetenschap is, wel erg beperkt geworden. Augustinus noemde geloof de hoogste wetenschap. En daarbij had hij gelijk, want de hele waarheid ligt bij God en dus ook in Zijn gehele Schepping, zowel de materiële schepping als ook de geestelijke schepping. Maar tegenwoordig mag de wetenschap zich enkel met een klein gedeelte bezig houden; de materiële schepping, de empirische werkelijkheid. Al het andere valt er buiten, ja wordt zelfs ontkent dat het bestaat. Door deze, onterechte, inperking van wat wetenschap is, wordt het werkterrein van wetenschap te beperkt. Want het begrijpen van wat er gebeurd, de verklaringen van achterliggende oorzaken, mogen enkel empirisch gevonden worden, maar er mag geen geestelijke verklaring bij zijn, want dat is niet 'wetenschappelijk'. Nonsens natuurlijk, want zonder geestelijke verklaring zijn veel empirische verschijnselen gewoon niet naar waarheid verklaarbaar. Vandaar dat er tegenwoordig zoveel theorieën zijn gelanceerd, welke ver van de waarheid af staan.

Wetenschappers die oprecht naar de waarheid zoeken zouden er goed aan doen om eens te kijken naar wat God ons heeft geopenbaard over Zijn scheppingen. Daar is God altijd al mee bezig geweest, maar vooral de laatste paar honderd jaar, vanaf dat de leugens van Satan meer gewicht kregen in de wereld dan het Woord van God, heeft God vele profeten en zieners opgewekt, om de natuur aan ons mensen duidelijk uit te leggen. Tegelijkertijd met de echte zieners en profeten is er ook een leger valse profeten bezig geweest. Maar gelukkig heeft God ons Zelf aangeraden om alles te onderzoeken en alleen het goede, dus wat waar is, te behouden. Dat is altijd en overal in de christelijke wereld al het uitgangspunt van alle wetenschap geweest. De echte wetenschap werd altijd al bedreven binnen de Kerk van Christus, maar pas toen er minder geloof kwam, nam een valse wetenschap deze term gedeeltelijk over.

De valse wetenschap is nadrukkelijk niet op zoek naar de waarheid, maar op zoek naar eigen roem, eer, rijkdom en naar het behouden van wetenschappelijke theorieën, welke op leugens zijn gebaseerd en het onderuit halen van alles wat van God af komt. Hun grote succes hebben zij te danken aan het inperken van het wetenschapsgebied tot het empirische, omdat dan God buiten beeld blijft. Daarnaast worden zij geholpen door de algemene geloofsafval, welke sinds het einde van de Middeleeuwen in Europa heeft plaatsgevonden en ook nu nog steeds door gaat. Heden, zo vlak voor de wederkomst van Jezus Christus, is de macht van Satan en zijn aardse helpers op het hoogtepunt, maar dit al niet lang meer duren.

Een voorbeeld van hoe de wetenschap, voor zover er interesse is in de waarheid, kan profiteren van wat God ons heeft geopenbaard is de waarheid over onze eigen planeet, de Aarde. Nee, niet over hoe de Aarde geschapen is, daarover heeft God ons niet geïnformeerd, wel over de Aarde zelf. Kijk, de huidige wetenschap gaat ervan uit dat de Aarde dood is en de kern ervan bestaat uit metalen. God leert ons dat de Aarde een levend organisme is, met een gelijkwaardige levende indeling als bij dieren, maar aan de andere kant ook met grote verschillen. Wij leven in onze biosfeer op de huid van de Aarde, die inderdaad dood is, zoals de opperhuid van dieren en mensen dat ook is. Maar de huid van de Aarde is vele malen dikker, opdat al het leven voldoende ruimte heeft om ongestoord te leven. Wij mensen hebben echter ongelooflijke, kilometers diepe gaten in deze huid geboord, of de Aarde daar last van heeft weet ik niet, maar dit is zeker mogelijk.

Een fenomeen, waaruit wij kunnen afleiden dat de Aarde inderdaad een levend wezen is, zijn de getijden, eb en vloed. De huidige wetenschap verklaard dit door de aantrekkingskracht van zon en vooral maan. Maar dat verklaard niet waarom, als deze hemellichamen aan de ene kant van de Aarde staan, de eb en vloed bewegingen aan de andere zijde gewoon, twee maal per dag en constant elke dag, plaats vinden. De verklaring van God is veel aannemelijker; namelijk dat de getijden worden veroorzaakt door de regelmatige ademhaling van de Aarde. Zoals ook bij ons, en alle dieren, onze ribbenkast bij de ademhaling op en neer gaat. Dus onafhankelijk van welke aantrekkingskracht dan ook.

Ook de Aarde heeft een mond en een uitgang voor de reststoffen. De mond bevindt zich onder het Noordpool ijs. Onderzoek, met een onderzeeboot, welke sonar metingen heeft verricht, heeft inderdaad uitgewezen dat daar een onpeilbare diepte bevindt. De Aarde heeft vele uitgangen voor reststoffen, maar de hoofduitgangen bevinden zich op het vaste land van de Zuidpool. Deze uitgangen hebben een functie bij het constant, gelijkmatig, draaien van de Aarde. En inderdaad, op dit landgebied van de Zuidpool zijn er plekken gevonden, welke volkomen vrij zijn van ijs, waar de wetenschap nog geen verklaring voor gevonden, of verzonnen heeft. En deze bevindingen zijn meer dan een eeuw later gedaan, nadat God de werking van de Aarde aan een profeet heeft gedictieerd.

Het wordt dus tijd dat wetenschappers op zoek gaan naar wat God ons geopenbaard heeft en, door zorgvuldig onderzoek, voor zover dit mogelijk is – want niet alle waarheden kunnen wij wegen en meten – en daarmee bepalen of dit echt van God afkomstig is of niet, dus waar is of niet. Want wat God heeft geopenbaard is altijd de Waarheid, God liegt nooit!

Samenvatting en conclusie:

Waarheid en leugen kunnen nooit samen gaan, want dan krijgt men, op zijn best, halve waarheden. Maar ook halve waarheden zijn onwaar. Zij leiden naar ongelof, verwarring en het verderven van de waarheid. Daarom kan de evolutietheorie, evenmin als de oerknal theorie, ooit verzoend en gemixt worden met de Scheppingsleer van de ene ware en levende Drie-ene God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, ook bekend als Jahweh, Jehova, Jezus. Want beide theorieën zijn gebaseerd op leugens en het uitsluiten van God, onze Schepper.

En zo zijn er theorieën op vele terreinen, welke niet op waarheid zijn gebaseerd. Zelfs in de theologie (Godgeleerdheid), in een poging om ‘wetenschappelijk’ bevonden te worden, zijn er theorieën ontworpen, welke de Scheppingskracht van God onderuit halen. Niet langer wordt uitgegaan van de Bijbelteksten als grond van onderzoek voor de exegese, Bijbeluitleg, maar van verzonnen theorieën, die kennelijk als doel hebben om van de Bijbel, Gods Zelfopenbaring, een soort van sprookjesboek te maken. Dat theologen, die deze nonsens verspreiden, niet alleen hun eigen geloof hebben verloren, maar ook andere mensen – waaronder vele gewijde personen en religieuzen – op het verkeerde spoor zetten is niet meer dan logisch. Bovendien begrijpen dit soort theologen de werkelijke betekenis van de Bijbelse teksten niet meer, omdat zij hun ziel in duisternis hebben gehuld.

Wij leven in een tijd van grote verwarring, omdat Satan momenteel zijn hoogtij dagen heeft. Het grootste gedeelte van de mensheid volgt hem meer dan God, waardoor de Aarde steeds meer in chaos komt te vervallen en wij mensen steeds meer in een hel op Aarde komen te wonen, terwijl God voor ons een paradijs bedoeld heeft. Daarom is de waarheid tegenwoordig moeilijk te vinden, omdat wij, over het algemeen, meer vertrouwen hebben in mensen, dan in

God. Hierdoor hebben de leugens vrij spel. En wie dan toch in God geloofd, die wordt voor dwaas versleten, gehoond, bespot, lasterlijk over gesproken en als 'knettergek' weggezet.

Geen wonder dat Jezus Christus spoedig moet komen om Gods Orde te herstellen. Voor die mensen onder ons, die op zoek gaan naar wat werkelijk waar is, die krijgen hulp van God die Waarheid is. Wie waarheid zoekt komt namelijk altijd bij God uit! En wie God om hulp vraagt, Hem oprecht lief gaat hebben, die is al gered, want hij vind waarnaar hij op zoek is: de volledige Waarheid in God.

Tenslotte, misschien vraagt u zich af waar ik al deze kennis vandaan haal? Heb ik dit verzonnen? Nee, want dan zou ik leugens vertellen en ik vertel de waarheid, voor zover ik het zelf heb begrepen. Want ik neem mijn Heer en God zeer serieus, dus ook al Zijn openbaringen. Ik ben ervan overtuigd dat ik slechte een klein deel van wat God ons mensen heeft geopenbaard heb gelezen, maar het is voldoende om deze kennis te hebben.

Dus vraag u niet af hoe ik aan deze kennis kom, maar vraag u af hoe het kan dat God zoveel aan ons mensen heeft geopenbaard en u er niets, of nauwelijks iets van af weet, voor zover dit op u van toepassing is. Kan het misschien zijn dat u nooit serieus naar de waarheid heeft gezocht? Kan het zijn dat u het Woord van God niet serieus neemt? Kan het zijn dat u weliswaar met deze waarheden bent geconfronteerd, maar er geen geloof aan geschonken heeft, omdat het niet in uw 'denkraam' past? Of heeft u misschien zelfs liever leugens dan de waarheid, omdat u met leugens altijd wel uw geweten kan sussen, maar dat de waarheid u te pijnlijk is?

U zult een grondig zelfonderzoek dienen te doen, indien u de vraag, waarom u niets of weinig van Gods Openbaringen af weet, voor uzelf wilt beantwoorden.

Cor Huizer

Maart 2017.